

Forst. t. L. om Hærstyrken paa de dansk-vestindiske Øer.

troet at kunne gaae noget videre end forudsat i Ministeriets ovennævnte Skrivelse, idet man dog har fastholdt Betingelsen om forsvarlig Sikkerhed, ved enten at forlange 1ste Prioritets Panteret i en fast Eiendom for et Laan ikke overstigende Halvdelen af Eiendommens Vurderingssum, eller god Selvstyldnercaution, men derimod med Hensyn til Tilbagebetalingen har indrømmet, at denne kan finde Sted i Løbet af 5 Aar med $\frac{1}{10}$ halvaarlig, og med Hensyn til Renten er gaaet ned til 5 pCt; i sidstnævnte Henseende skal det, forsaavidt angaaer Sikkerheden i faste Eiendomme, bemærkes, at Assurancepræmien her paa Pladsen i Reglen udgjør $\frac{3}{20}$ pCt.

Det har imidlertid viist sig, at Laansøgerne end ikke paa disse Vilkaar have været istand til at modtage Laan, og da Commissionen ikke har anseet sig for berettiget til uden udtrykkelig Autorisation at gaae videre i sine Indrømmelser, medens man paa den anden Side maa erkjende det for særdeles ønskeligt, at der ydes de Vedkommende den ansøgte Hjælp, tillader man sig at henstille til det kgl. Ministerium at give Commissionen Bemyndigelse til mod forsvarlig Sikkerhed at tilstaae Laan til 5 pCt. Rente og med en Tilbagebetalingsfrist af indtil 10 Aar ($\frac{1}{20}$ halvaarlig).

Det tilføies, at der, saavidt man kan skjønne, neppe vil blive Spørgsmaal om store Summer til de enkelte Laansøgere eller om noget betydeligt Beløb i det Hele.

Da Commissionen venter at kunne forlade St. Croix forinden skriftligt Svar herpaa kan indtræffe, tør man anmode om Svar pr. Telegraph, adresseret til Gouvernementet for de dansk-vestindiske Øer, eventuelt med Tilkjendegivelse af det Maximumbeløb, som Ministeriet maatte være tilbøieligt til at udlaae paa de ovenfor anbefalede Vilkaar.

St. Croix den 26de Februar 1879.

J. Schlegel.

Levy.

Ivermøes.

B. Løvenørn.

Nr 4.

Bilag IV.

Ministeriet har i den Commissionen tilstillede Skrivelse af 3die Januar d. A. forlangt oversendt, saasnart Commissionen var istand dertil, et motiveret Forslag angaaende den directe Hjælp fra Moderlandet, som kunde ventes ydet til trængende Skadelidte, navnlig i Frederiksted. Commissionen har selvfølgelig ikke kunnet komme til noget endeligt Resultat, før den havde løst den i det kgl. Commissionsorium af 28de December f. A. stillede Opgave: „at undersøge den ved Dyrøret forarsagede Skade og gjøre Forslag til paa hvilken Maade der hensigtsmæssigst kan ydes Hjælp til at bøde paa samme“. Da Commissionen nu har endt dette sit Hverv, skal den tillade sig i det Efterfølgende at fremsætte de Resultater, hvortil den er kommen, og blandt hvilke da ogsaa det af Ministeriet forlangte Forslag vil finde sin Plads.

I fornævnte Skrivelse udtaler Ministeriet, at med Hensyn til Undersøgelsen af den ved Dyrøret forarsagede Skade antages Forarbejderne at ville foreligge ved Commissionens Ankomst til Vestindien, saa at der til Opfyldelsen af denne Del af dens Hverv kun vil behøves en Revision paa Stedet.

Commissionen har ogsaa ved sin Ankomst forefundet forskellige Forarbejder i denne Retning, nemlig de i Bilag Nr. 1 vedlagte Lister.

I. En specificeret Opgivelse af Skaden tilføiet Dens Sukkerplantager,

Førelagte Lovforslag m. m.